

Sygn. akt III Nsm 688/19

Dnia 20 września 2019 roku

POSTANOWIENIE

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Izabella Świerczek

Protokolant: Edyta Szczotok – asystent sędziego

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2019 roku w Raciborzu na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku R. Z.

z udziałem I. K.

o powierzenie wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnim G. Z.

postanawia

na zasadzie art. 1099 § 1 kpc w związku z art.13 § 2 kpc odrzucić wniosek stwierdzając brak jurysdykcji krajowej.

UZASADNIENIE

W dniu 6 września 2019 roku pełnomocnik wnioskodawcy R. Z. złożył wniosek do tut. Sądu o powierzenie wykonania władzy rodzicielskiej nad małoletnim G. Z. urodzonym w dniu (...) w A. w Niemczech.

W uzasadnieniu podniósł iż małoletni pochodzi z związku partnerskiego wnioskodawcy i uczestniczki postępowania I. K.. Małoletni wraz z rodzicami mieszkał w Niemczech do dnia 1 września 2019 roku. Wobec zaniedbań uczestniczki postępowania wnioskodawca wraz z synem przyjechali do Polski i zamieszkali w C. przy ul. (...).

Zasady jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej zostały uregulowane przez Wspólnotę w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. (Dz.U. UE. L.03.338.1 - zwane dalej w skrócie rozporządzeniem Nr 2201/2003), które stosuje się od dnia 1 marca 2005 roku i zastępuje rozporządzenie nr 1347/2000. Stosownie do art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Nr 2201/2003 ma ono zastosowanie do spraw dotyczących pieczy nad dzieckiem i prawa do osobistej z nim styczności. Zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 rozporządzenia Nr 2201/2003 normującego jurysdykcję ogólną, właściwe do orzekania w sprawach odnoszących się do odpowiedzialności rodzicielskiej są sądy państwa, w którym dziecko zwykle zamieszkuje w dacie złożenia wniosku, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w art. 9, 11 i 12 rozporządzenia.

Pojęcie "zwykłego zamieszkiwania" nie zostało zdefiniowane w przepisach rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003, jak również przepisy tego rozporządzenia nie zawierają odesłania do prawa właściwego w oparciu o które pojęcie miałyby być ustalane. W związku z powyższym termin ten nie odnosi się do żadnej koncepcji miejsca stałego pobytu na gruncie prawa krajowego, lecz podlega wykładni "autonomicznej" na gruncie prawa wspólnotowego, w przeciwnym razie rozporządzenie unijne w każdym kraju członkowskim mogłoby przybrać różną treść. Pojęcie "zwykłego zamieszkania" na gruncie rozporządzenia nr 2201/2003 należy rozumieć w znaczeniu faktycznym, tj. jako miejsce, w którym znajduje się centrum spraw życiowych dziecka, którego dotyczy dane postępowanie.

Jak wynika z akt toczącego się postępowania małoletni do 1 września 2019 roku mieszkał w Niemczech wraz z rodzicami. Należy zatem uznać, że w Niemczech znajduje się jego centrum życiowe. Sama czynność administracyjna zameldowania dziecka przez wnioskodawcę od dnia 3 września 2019 r. w C., dokonana bezpośrednio przed złożeniem przedmiotowego wniosku nie przesądza w ocenie Sądu, iż z dnia na dzień zmieniło się centrum życiowe małoletniego.

W oparciu o dokonane ustalenia, stwierdzić należało, że Sądem właściwym do rozpoznania przedmiotowej sprawy jest sąd niemiecki.

Wobec stwierdzenia braku jurysdykcji sądów polskich w sprawie, wniosek podlegał odrzuceniu. Zgodnie z art. 1099 k.p.c. brak jurysdykcji krajowej sąd bierze pod rozwagę z urzędu w każdym stanie sprawy. W razie stwierdzenia braku jurysdykcji krajowej sąd odrzuca pozew albo wniosek. W myśl art. 1099 § 2 k.p.c. brak jurysdykcji krajowej stanowi przyczynę nieważności postępowania.

Wobec powyższego, zgodnie z art. 1099 k.p.c., sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.